

A decorative scroll with two white rollers and ornate gold scrollwork. The scroll is unrolled to reveal the Hebrew text 'תורת הר"ף' in blue and gold.

תורת הר"ף

ביאורים, פנינים, מוסרים וחדושים משיעורי
האדמו"ר רבי יאשיהו פינמז שליט"א
לפרשת השבוע

Two horizontal lines with ornate gold scrollwork at the ends, framing the text.

פרשת ויצא

פרשת ויצא

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה"

יעקב אבינו שהיה גלגול אדם הראשון בא לתקן את חטא עץ הדעת

מובא במדרש (תנחומא, סי' א) שיעקב אבינו היה צריך לברוח מעשו, מהבית של הוריו יצחק ורבקה לחרן, כמו אדם שהרג בשוגג שצריך לברוח לעיר מקלט. צריך להקשות על המדרש, למה עליו לברוח לחרן כמו לעיר מקלט כרוצח בשוגג, איפה מוצאים שיעקב אבינו הרג נפש בשוגג?

אלא אפשר לבאר ולומר, רבנו האר"י הקדוש אומר (שער הפסוקים פרשת ויגש, סימן מז) שיעקב אבינו היה ניצוץ של אדם הראשון, ורבנו האר"י הקדוש מביא ראיות גדולות שיעקב אבינו בא לעולם לתקן את חטא עץ הדעת.

מתי שיעקב אבינו פגש את פרעה, אמר יעקב לפרעה **"יָמֵי שְׁנֵי מִגֹּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה מְעַט וְרַעִים"** (בראשית מז, ט). אומרת הגמרא (עירובין יח:): אדם הראשון אחרי חטא עץ הדעת פרש מאשתו מאה

ושלושים שנה. על פי זה אפשר לפרש ולומר, מאה ושלושים שנה בחיי יעקב שהיו קשים ורעים עד הפגישה שלו עם פרעה, היו תיקון על המאה ושלושים שנה שפרש האדם מאשתו לתקן חטא העץ הדעת.

כך גם התורה הקדושה מספרת לנו את החלום שחלם יעקב "וַיְהִי סֵלֶם מִצָּב אֲרָצָה וְרָאִשׁוּ מִיַּעַץ הַשָּׁמַיְמָה" (כח, יב) ואפשר לבאר סל"ם במספר ס' זה שישים, ל' זה שלושים, ס' זה ארבעים וביחד מאה ושלושים שנה שתיקן יעקב אבינו מחטא עץ הדעת של אדם הראשון.

המדרש מביא (בר"ר צח, ג) שיעקב אבינו לפני פטירתו שאל את בניו י"ב השבטים האם יש בליבם הרהור על הקב"ה, אז עמד יעקב ותיקן את "שְׁמֵ עֵיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד". אומרים רבותינו הקדושים שקריאת שמע היא כמו עיר מקלט, אדם שיש לו צרה או בעיה בורח לעיר מקלט שזה "שְׁמֵ עֵיִשְׂרָאֵל".

המשנה אומרת (אבות ד, ב) "שְׁמֵצוּהָ גּוֹרֶרֶת מִצוּהָ וְעִבְרָהּ גּוֹרֶרֶת עִבְרָהּ", מתי שאדם עושה מצוה אחת היא גוררת לעוד מצוה, וח"ו אדם שעבר עבירה היא גוררת אותו לעוד עבירה. הרבה פעמים אדם

עושה עבירה אפילו בשוגג, לא עשה אותה בכוונה ואפשר לדון אותו לכף זכות, אבל בזה שעשה אותה בשוגג ואי אפשר לחייב אותו, זה עדיין יכול לגרור את האדם לעוד עבירות והוא יכול להתדרדר לעוד עבירות.

הכוח של קריאת שמע גורם לאדם מעצור, שגם אם חטא בטעות ובשוגג, הקריאת שמע עוצרת ומונעת את האדם שלא תהיה עבירה גוררת עבירה. וזה גם הכוח של עיר מקלט שהרוצח בורח אליה שלא תהיה עבירה גוררת עבירה.

וכך גם אומרים רבותינו הקדושים שרבי הקדוש רבי יהודה הנשיא הוא ניצוץ של יעקב אבינו, ויעקב אבינו הוא ניצוץ של אדם הראשון. ואם ניקח נשי"א בגימטריא יוצא ניצוץ ש"ל יעקב א'בינו. ורבי הקדוש מתחיל את המשנה הראשונה מאימתי קורין את שמע בערבית שמע ישראל, שזה התיקון של יעקב אבינו לרוצח בשגגה שזו עיר המקלט, שכל יהודי יכול לברוח לתוך שמע ישראל.

ואנו רואים שרבקה אמא של יעקב הייתה ניצוץ של חוה, כמו שכתוב "וַיַּעֲתֵר יַצְחָק לְה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ" (בראשית כה, כא) בסופי תיבות לה' לנוכח' אשתו' יוצא חוה, יצחק התפלל על רבקה שהולכת ועושה הכל

שהברכות יגיעו ליעקב ניצוץ אדם הראשון, כדי לתקן את מה שחווה הביאה לאדם הראשון קללות, ורבקה מביאה ליעקב ברכות לתקן את הקללות שקיבל בגלגול הקודם בכך שהאכילה אותו מעץ הדעת.

ורבקה אומרת ליעקב "עלי קללתך בני אך שמוע בקלי וְלֶךְ קַח לִי" (בראשית כז, יג) הקללה שהביאה חוה על אדם הראשון מהקב"ה בגלל שאכל מעץ הדעת, אני עכשיו מתקנת את זה ואומרת לך "אך שמוע בקלי", האדם הראשון שמע בקול חוה והביא קללה לעולם, עכשיו תשמע לי יעקב שאתה ניצוץ אדם הראשון, בקולי רבקה שאני ניצוץ חוה לתקן את מה ששמע בקולה בגלגול הקודם. וכך מתקנים יעקב ורבקה את הקללה של אדם הראשון.

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה"

רק בכוח התורה האדם יכול להתמודד עם כל קושי בחיים וגם לחיות כיהודי בין הגוים

צריך לדעת יסוד גדול, מתי רואים שהשטן מרקד ויש זמנים של חרב ומלחמה, כל יהודי בכל

מקום שנמצא, צריך להיות דבוק בקב"ה ולהיכנס לתוך התיבה, לתוך העיר מקלט התורה הקדושה ואז הוא נשמר וניצל מכל דבר רע.

וכך אנחנו מוצאים אצל יעקב אבינו, אחרי שלקח את הברכות מעשו, רבקה ויצחק שולחים אותו ללבן ששם יתחתן. אומר רש"י בסוף הפרשה הקודמת (כח, ט) נטמן בבית עבר בהליכתו לבית לבן ללמוד תורה ממנו, שיעקב הלך מיד לבית מדרשו של עבר ללמוד תורה.

וידוע שהיו שני בית מדרש, אחד של שם ואחד של עבר. כל עוד יעקב אבינו היה אצל יצחק, הוא למד אצל שם. אחרי שעשו רצה להרוג אותו, עבר ללמוד בבית המדרש של עבר י"ד שנים ואחרי שעבר י"ד שנים, הוא יכל ללכת ללבן ולהתחתן עם רחל. רבותינו הקדושים שואלים מה יעקב אבינו השיג בי"ד שנים האלה?

אלא רבותינו מלמדים אותנו יסוד גדול, עד עכשיו יעקב אבינו היה יושב אוהלים לומד אצל שם, נמצא עם יצחק אביו שלמד תורה על ברכי אברהם אביו, בית שמלאכי השרת נמצאים ומסתובבים בו.

פתאום יעקב אבינו הולך לדרך חדשה בחיים להיות עם אנשים שיש בהם שקר ומרמה, אין בהם

תורה וקדושה. לכן יעקב הולך לבית מדרשו של עבר י"ד שנים ללמוד שיטה חדשה איך מתמודדים בזמנים שאדם רחוק ממשפחתו ומביתו, איך האדם מתמודד ובונה את עצמו בין הגוים, עם אנשים רחוקים מתורה ומצוות.

ז' שנים למד יעקב איך להתרחק מהרע ולהכניע את ז' כוחות הטומאה, וז' שנים השניות הוא למד איך לבנות את הטוב, להתגבר ולבנות בנפש שלו את ז' כוחות הקדושה. שם יעקב אבינו יסד לכל עם ישראל את הכוח והדרך להתמודד עם העולם, עם אנשים ללא יראת שמיים שלא קרובים לתורה ולמצוות.

ואת הכוח הזה העביר יעקב אבינו הלאה ליוסף הצדיק "כִּי בֶן זְקֵנִים הוּא לִּי" (בראשית לו, א) כל מה שלמד יעקב העביר ליוסף בנו. יוסף הצדיק מגיל ג' שנים שאז ילד נהיה כבר בר דעת ויש לו כוחות יותר חזקים, לכן גם מספרים את שערו בגיל זה כי נוספת לו עוד מעלה בחיים.

ובוודאי יוסף הצדיק שהיה מגיל זה במעלה גדולה ביותר, במשך י"ד שנים הוא מקבל מיעקב אבינו את כל מה שלמד בבית מדרשו של עבר, ואז בן י"ז שנים יוצא יוסף לגלות במצרים, לבית

האסורים, לבית פוטיפר ולבית המלכות. את הכוח להתמודד שם בגלות עם כל הדברים הקשים, קיבל באותן י"ד שנים מיעקב, שיסלול לעם ישראל את הדרך והכוח לרדת למצרים ולהיות בין העמים, לעבור את הניסיון במצרים ומשם לצאת למדבר, לקבל את התורה הקדושה בהר סיני, להיכנס לארץ ישראל ולהיות העם הנבחר של הקב"ה.

אם כך, יש לנו שתי דרכים בחיים, דרך של בית מדרשו של שם שיושבים ולומדים תורה בישיבה ומנותקים מכל העולם כולו, ודרך של בית מדרשו של עבר ששם מלמדים איך להתמודד בחיי העולם הזה בין אנשים ובין גוים.

בפרשת השבוע אנו מוצאים איך עם ישראל מתחיל ללכת בדרך הקשה לבית המדרש של עבר, ללמוד להתמודד עם העולם הזה ושאר ההתמודדויות שבחיים. לכן בימים אלו שהם ימים לא פשוטים ועם ישראל נמצא במסלולים קשים ביותר, וכמה שהאדם חושב שהנה הגיע לנחלה, הקב"ה מעורר את כולם שעוד לא הגענו לאיפה שצריכים להגיע.

לכן צריך לחזק את הנפש שלנו ולדעת שבית המקדש עדיין לא נבנה ועם ישראל והשכינה עדיין

בגלות והקב"ה עדיין בצער. ומתי שיבוא המשיח, זה יהיה התיקון השלם והנחת האמיתית בכל העולם כולו. עד אז צריך לעבוד על אהבת חנם ועל כל היסודות שהביאו לחורבן הבית, ועד שלא יבנו אנחנו עדיין בגלות והקב"ה מזכיר לנו בכל פעם שאנו עדיין בגלות.

וכל אחד צריך להיכנס לתוך התיבת נח שזו התורה הקדושה והמצוות, שהיא המקום הבטוח והמוגן להינצל מכל הדברים הקשים. ואדם שאין לו את הכוח הזה של התורה, הוא חלש ופגיע ואין לו את השמירה וההגנה של התורה.

נתחזק בלימוד התורה, באמונת חכמים, נחזיק כולנו בכל כוח בשיבה הקדושה "שובה ישראל" שהיא האור הגדול של הדור הזה, והיא משפיעה שפע רב בדברים שנראים לעין ובדברים שלא נראים לעין וכך נזכה לגאולה שלימה.

”וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה”

מסירות נפש בלימוד התורה ועבודת ה'
ממתקת את החרון אף והזמנים הקשים

מוזבא בספר הקדוש "אמרי נעם" (אות יג) בשם בעל המגלה עמוקות ויצ"א בראשי תיבות זה וי'רא י'עקב צ'ורת א'לף. כל המפרשים מנסים להבין את פירוש הדברים. בעל המגלה עמוקות היה קודש קודשים ובוודאי טמונים בזה סודות נשגבים, אם כך מה העומק של הדברים?

אלא אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, כ"ב האותיות א' ב' שבהן כתובה התורה הקדושה, הן צינורות השפע לעולם. בבריאת העולם האות א' לא הייתה נכתבת כמו היום א-ל-ף, אלא היו קוראים אותה א-ף בלי האות ל'. וידוע שאף זה מלשון חרון אף, כעס.

מתי שעם ישראל עמלו על התורה הקדושה בחסד וברחמים, הקב"ה הוסיף את האות ל' לתוך האות א' ומאז היא נקראת א-ל-ף, ודוקא הוסיפו את האות ל' כי האות ל' מסמלת על חסד ורחמים כי האות ל' בנויה מהאות כ' ומעליה ו', וידוע שכ"ו

בגימטריא זה עשרים ושש כמניין שם הוי"ה של הקב"ה. וזה מה שאומר המדרש (קה"ר ב, ט) על הפס' "אֵף חֶמְתִּי עִמָּךָ לִי" תורה שלמדתי באפי היא שעמדה לי.

אם כך צריך לדעת יסוד גדול מתי שיש לאדם דחק ויש לו קושי בפרנסה, טרדות ודברים לא נוחים והוא עומל ויושב ללמוד תורה הוא ממתק את החרון א-ף ומכניס בפנים ל' נהיה א-ל-ף, ואז יורדת על האדם ברכה וסיעתא דשמיא ומידת החסד והרחמים שורה על אותו אדם.

וכך כל פעם שיש בעולם חרון אף, מידת הדין וזמנים קשים בעולם ממתקים את החרון אף, על ידי שמורידים את האות ל' לתוך האות א' הראשונה שבאותיות, וכך נהיה תורה שלמדתי באף היא שעמדה לי, וזה עומד עם האדם ומושיע אותו ומוציא אותו מכל צרה ומכל דבר רע.

ע"פ זה אפשר להבין "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב" ראה יעקב צורת א' בלי האות ל'. ועל ידי היסורים שיעקב אבינו עכשיו עבר שברח מעשו והלך ללבן למקום לא נודע, הוא ראה את האות א' שמוסיפים לה ל', אז יעקב אבינו שמח כי הבין שעל ידי עמל התורה

ביסורים ובצער, זה מיתוק הדינים שנותן כוח לאדם וזה מה שיעזור לו להיושע ולהינצל.
זה זמן של חרון אף ו"עת צרה ליעקב" נתחזק בכל כוחנו בלימוד התורה, ואז נוסף גם את ה' ויהיה א-ל-ף ויהיה כך ברכה ושמחה ומיתוק הדינים.

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה"

היסוד של עם ישראל שגם מזמנים קשים
ועוני מגיעים לדברים גדולים ועשירות

בפרשת השבוע לומדים יסוד גדול, התורה מספרת לנו אחרי שיעקב אבינו לוקח את הברכות מעשו, עשו רוצה להרוג את יעקב. רבקה אמנו ברוח הקודש ידעה שביום שיקבר יעקב, יקבר גם עשו והיא לא רצתה ששני ילדיה ימותו ביום אחד. רבקה עומדת על יעקב שילך מהר מביתם ללבן אחיה, שעשו לא יהרוג אותו.

רבתינו הקדושים אומרים שיעקב אבינו הלך ללבן עם רכוש גדול כדי להתחתן, אבל עשו הרשע כששמע שיעקב ברח, שלח את בנו אליפז שירדוף

אחריו ויהרוג אותו. אליפז שהיה בביתו של יצחק ולומד תורה ממנו, לא רצה להרוג את יעקב והלך לשאול בעצתה של אמו תמנע.

אמרה תמנע לאליפז, תדע שאבא שלך רשע גדול והוא מפחד להילחם ביעקב שלא יהרוג אותו, לכן אל תשמע לעשו אביך ואל תעשה את זה, כי הוא אישית פוחד ללכת שיעקב לא יהרוג אותו ואם תעשה את זה, אתה תמות ותרד לדראון עולם.

הלך אליפז ליעקב ואמר לו יש לי מצוות כיבוד אב ואם להרוג אותך מה אני אעשה, אמר יעקב לאליפז קח את כל רכושי והעני נחשב כמת, וככה תעמוד במה שהבטחת לאבא שלך להרוג אותי. ועל זה אומר המדרש (בר"ר סח, ב) רבי שמואל בר נחמן פתח שיר למעלות אשא עיני אל ההרים, אשא עיני אל ההורים. אמר יעקב אבינו יצחק אבי מתי שהיה צריך להתחתן, אליעזר הלך עם עשרה גמלים מלאים כל טוב להביא כלה, ואני הולך בלי כלום "מאין יבא עזרי" ואז המשיך "עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ" הקב"ה יעזור לי.

אומרים רבותינו הקדושים שעשו שמע שאליפז לא הרג את יעקב והלך לעמלק בנו של אליפז והשביע אותו שבועה חמורה לדראון עולם שירדוף

את יעקב ואת בניו שנאה גדולה עד חורמה וכך
נשבע עמלק.

וכך מדקדקים רבותינו הקדושים "ויצא יעקב
מבא"ר שב"ע ויל"ף חרנ"ה" בראשי תיבות יוצא מיד
ב"א א'ליפז ר'שע ש'הוא ב'ן ע'שו ו'יתן ל'ו יעקב כ'ל
ח'ילו ר'ק נ'שאר ה'מקל. ופה רומזים לנו רבותינו
הקדושים שאליפז לקח ליעקב הכל והשאיר לו רק
את המקל.

ועוד אומרים רבותינו הקדושים כשיעקב פגש
את לבן "ויהי כשמוע לבן את שמע יעקב בן אהתו וירץ
לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן
את כל הדברים האלה". כך בראשי תיבות "א"ת כ"ל
הדברים האלה" יוצא אל ת'תמה כ'י ל'א ה'באתי
ד'בר ב'רכוש ר'ב י'צאתי מ'שם ה'לך א'ליפז ל'קח
ה'כל, כך הלך יעקב אל לבן בלי כלום.

מקשים רבותינו הקדושים יעקב אבינו בחיר
שבאבות למה כך הולך להתחתן עם רחל ולאה
בעוני חסר כל, למה הקב"ה לא ריחם עליו שיהיה לו
משהו להתחתן. למה עילת העילות וסיבת הסיבות
כך סיבב שיעקב הולך להתחתן במצב כל כך קשה?
אלא אפשר לברר ולומר ידוע שיש שתי דרכים
שהקב"ה מנהיג את עולמו דרך העוני ודרך העושר.

ורבותינו הקדושים אומרים שניסיון העוני הוא הניסיון הראשון, ומי שעובר את ניסיון העוני אז הקב"ה נותן לו את ניסיון העושר.

הקב"ה התחיל עם יעקב אבינו עם ניסיון העוני, כי רצה שהיסוד של עם ישראל יהיה עם כוחות וטבע להתמודד עם זמנים של עניות וזמנים קשים ביותר.

לכן מתי שיעקב הולך לבנות את ביתו עם רחל הבית הראשון של עם ישראל י"ב השבטים "שֵׁבֶט יְהוּדָה לְיִשְׂרָאֵל" (תהלים קכב, ד) הקב"ה מגלגל שיקחו ליעקב אבינו את הכל ולא יהיה לו כלום, בית ישראל הראשון נבנה בעניות גדולה. לקחו מיעקב אבינו הכל, יעקב אומר אני הולך בלי כלום לבית של רמאי ונוכל, איך אני אתמודד ואיך אני אסתדר "מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי" (תהלים קכא, א) אבל "עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִים וְאֲרִץ".

והקב"ה מלמד אותנו ונותן לנו את הכוחות שגם אדם בלי כלום יכול ללכת כמו יעקב אבינו שהתחיל בלי כלום ונהיה בסופו של דבר עשיר מופלג ובעל ברכה והצלחה גדולה.

וזהו היסוד הגדול שכך בית ישראל הראשון נבנה בלי כלום ואח"כ הקב"ה נתן לו עשירות ועושר גדול. וזהו הפירוש "וְהָיָה סֵלֶם מֵצֵב אֲרָצָה וְרֵאשֻׁ מִגֵּיעַ

הַשְּׂמִימָה" (כח, יב) מִצֵּב אֶרְצָה למטה בעניות גדולה בלי כלום, אבל לאט לאט וְרָאשׁוּ מוֹעֵעַ הַשְּׂמִימָה אדם מגיע לעשירות ולשפע גדול שאין כדוגמתו. וזה היסוד הגדול שאדם צריך לחזק בנפשו, לדעת שגם עם ישראל התחיל בעניות גדולה ומשם המשיך לעשירות גדולה ביותר.

ואומר הרמ"ע מפאנו שאליפו שלא שמע לעשו אביו ולא הרג את יעקב, זכה להתגלגל באונקלוס כפי שהגמרא (גיטין נז:) מספרת שהיה שר גדול ובן אחותו של הקיסר ורצה להתגייר למרות שהדוד שלו שהיה במלכות אמר לו לא להתגייר, זכה לעשות תרגום על כל התורה כולה. אליפו לא שמע לאביו להרוג את יעקב וגם אונקלוס לא שמע לדוד שלו שאמר לו לא להתגייר, זכה להיות הגר הגדול והצדיק שתרגם את כל התורה כולה.

לכן האדם צריך לדעת מתי שהוא עושה דברים בגדולה ובקדושה לשם שמיים ומוסר נפש, בסוף הוא מקבל ברכה ושמחה והשפע שלו גדול ביותר.

”וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה”

גם אם האדם נמצא בהסתר גדול עליו להתחזק באמונה ולמצוא בחושך את אור הקב"ה

אומר בעל "המגלה עמוקות" על הפס' "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע" דבר מפחיד שיש בו סודות תורה גדולים ויצ"א ו'ירא י'עקב צ'ורת א'לף. שואלים כל המפרשים על דבריו, מה הפרוש ראה צורת אלף? אלא אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, אומר בעל "תולדות יעקב יוסף" (פ' בראשית, סימן א) תלמידו של הבעל שם טוב הקדוש ביאור על מה שנאמר בשירת הים "אָמַר אֲוִיב אֶרְדֶּה אֲשִׁיג אֶחֱלֶק שָׁלַל" (שמות טו, ט) חמש פעמים האות א' שהיא מסמנת על אלופו של עולם הקב"ה.

מתי שיהודי רואה את עצמו בהסתר שבתוך ההסתר, חמישה שלבים של הסתר שאדם עובר אותם, בהסתר הכי גדול והקשה, האויבים באים ואומרים חמישה דברים קשים, אני ארדוף אשיג אחלק שלל. וכמו שבני ישראל היו בים סוף, אחרי מאתיים ועשר שנים שהיו משועבדים לפרעה, אחרי גזירת פרעה להשליך את הבנים ליאור, אחרי

כל הגזירות והצער הקשה ביותר בני ישראל יוצאים ממצרים ומגיעים לים סוף, לפנייהם הים שהוא גבוה ועמוק, אין להם איך לחצות ולעבור אותו, מאחוריהם המצרים באים עם כלי נשק, בצדדים נמצא המדבר עם חיות רעות.

עם ישראל היה באחד הזמנים הקשים מאז שנהיו לעם, אין להם מה לעשות ולאן לברוח. המצרים באים ואומרים את כל הדברים הקשים שרוצים לעשות לעם ישראל ועם ישראל בהסתר פנים קשה ביותר. אבל עם כל ההסתר פנים הזה, האדם צריך לדעת שאסור לו להישבר והוא צריך להישאר עם אמונה חזקה ביותר. ה-א' הזה מסמן את אלופו של עולם, שגם אם אלופו של עולם הקב"ה נמצא בהסתר, שהאויב אומר ארדוף אשיג אחלק שלל, אסור לאדם להישבר והוא צריך להישאר ברום המעלה ולהיות בבטחון ובאמונה, להוציא את האור של הקב"ה מכל ההסתר ולהידבק בו.

וידוע מה שאומרים המפרשים שיש לנו את כ"ב האותיות א' ב' ג'. האות א' היא הקדושה והמרוממת ביותר, כי היא מרמזת על אלופו של עולם, ועל "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (שמות כ, ב).

האות ב' היא כבר כמעטפת ונרתיק לאור של האות א' והיא פחות קדושה מהאות א', נרתיק שני זה האות ג' ונרתיק שלישי זה האות ד' וכן הלאה. ככל שיורדים זה הסתר יותר גדול מהאות א' עד שמגיעים לאות ת' שהיא האחרונה שמסתירה את האות א' על ידי ארבע מאות כוחות טומאה.

לכן מתי שעשו רצה להרוג את יעקב אבינו הוא בא עם ארבע מאות חיילים שזה הנרתיק הארבע מאות של האות א'. ולכן האדם צריך לדעת שכל האותיות קדושות, אבל האות א' היא המרוממת וכל שאר האותיות אחרי האות א' הם כנרתיקים להסתיר את אלופו של עולם. וכנגד האות א' שהיא בקדושה, יש את הכוח של היצר והס"א, ואנחנו צריכים להוציא את הכוח הנשגב של האות א' מהמקום הנמוך ביותר, שמכסים את האות א' עד האות ת' ולהאיר באור הזה את האות א' שהיא אלופו של עולם.

והמעלה הגדולה ביותר שקל להוציא את האות א' לאור העולם ולתת לה את הכוח, זה מה שאנחנו אומרים בתפילת מוסף בשבת קודש ת'פנת' ש'בת' ר'צית' ק'רבנותיה.. ג'דלה ב'חרו א'ז שמתחילים באות ת' עד שמטפסים ועולים לאות א'. בשבת קודש יש כוח לתקן מבלי לרדת מלמעלה מהאות

א' ואז לרדת לאות ת', אלא בשבת יש כוח לתקן מלמטה למעלה, להוריד את השכבה של האות ת' ואז ש' וכן הלאה את כל השכבות עד שמגיעים לא'ז שזה התיקון של האות א' שמגיעים לאלופו של עולם שמאיר את כל העולם כולו.

וזה מה שרבי עקיבא היה דורש "אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא" (דברים י, כ) שבא לרבות תלמיד חכם, א"ת זה מאות א' עד אות ת'. מתי שיש לאדם יראה מתלמידי חכמים וכניעה לתלמידי חכמים, מתי שאדם נכנע לרבותיו והוא לא נותן לשטן להיכנס ולהכניס בליבו גאווה וקלקול של מחשבות לא טובות, אז הוא מתקן "אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא" מא' עד ת' לרבות תלמיד חכם אז זוכה לכל המעלות ולכל הדרגות של המקומות הגבוהים והקדושים.

נדבק צדיקים באלופו של עולם הקב"ה, בתורה הקדושה בעבודת השם ובהכנעה עם כל הדברים הקשים שרואים, וכך נזכה לברכה הצלחה סיעתא דשמייא ואור גדול.

